

Latu syntyy hiihtäen

Talvisin joku aina valittaa, että ei muka voi lähteä hiihtämään kun ei ole tehty latua. Kunta on säästösyistä vähentänyt latuverkostoa. Hyvänen aika, latuhan syntyy nimenomaan hiihtämällä! Niin käytännössä kuin vertauskuvallisestikin. Yletön hyvinvointiko on köydyttänyt ihmisiä merkilliseen aloitekyvyttömyyteen? Ja jos jollakin on luovaa oma-aloitteisuutta, niin kuinka kurjan usein se kanavoituukaan älyttömyyksiin, koska aidot elämisen mallit puuttuvat.

Kaupallinen media ujuttaa lähinnä kuluttamiseen houkuttavia malleja, ja etenkin television mainoskanavien ohjelmat ovat kaukana oikeasta elämästä. Eipä siis ihme, jos lapsilla ja aikuis-tuvilla on outo ja epävarma olo, kun he eivät tiedä miten pitäisi olla ja elää.

Vaatii jonkinmoista rohkeutta olla sulamatta massaan. Mutta onneksi näitä rohkeita ja itsenäisiä nuoria näyttää olevan aina vain enemmän.

Valmis latu vie sinne minne joku toinen haluaa, eikä se silloin välttämättä ole sinun oma tiesi. Kaiken lisäksi helpoimpien, valmiiksi sliipattujen latujen seuraaminen on yleensä luonnolle ja ihmisveljille haittaavaa. Kuten jatkuvasti saamme huomata, valtavirran säännöt eivät valitettavasti ole joka pykälältään oikeudenmukaiset.

* * *

Parempi on siis nähdä latu takana kuin edessä. Silloin määrää itse suuntansa, tuntee itse tekevänsä ja saa siitä tyydyttävän palkinnon. Jokainen voi olla tien avaaja, vähintäänkin itselleen. Eikä se tarkoita yhteistyökyvyn puuttumista tai vastavirtaan kapinoimista; rehdit ja huumanit pelisäännöt ovat voimassa, koska ne on kirjoitettu meihin.

Suurenmoinen esimerkki tien avaamisesta umpihankeen on tämä Ultra-lehti. Se alkoi nuoren miehen syvästä mielenkiinnosta lähteä selvittämään valtavirran laiminlyömiä tutkimuksen ja elämän alueita. Pienimuotoinen alku kasvoi päämäärätietoisesta innostuksesta ja kannustuksesta antaessa voimaa, latu syntyi ja löysi linjansa.

On kaikkeuden suuren suunnitelman mukaista, että oikeat tiet avautuvat kulkijalle, joka kuuntelee sydämen syvää ääntä. Näin on Ultrankin kohdalla; Tapani Kuninkaan sielunnäky jatkaa toteutumistaan, sillä tienraivausta riittää eteenpäin. Maailman kylmässä talvessa on umpihankea, johon tarvitaan ladun avaajia – kahleista vapaita näkijöitä, jotka tietävät tiensä.

* * *

Itse kunkin kohdalla oman ladun hiihtäminen voi alkaa pikkuhiljaa totutun elämän lomassa. Silloin lopputulos on yleensä parempi kuin kertarytinällä. Kaikilla elämän aloilla voi etsiä omia aitoja lahjojaan ja ruveta niitä vähitellen toteuttamaan. Tuloksena on hyvä, tasapainoinen olo kun tuntee noudattavansa syvintä itseään ja voi ehkä avata jotain uutta myös toisille.

Heikki Juutilainen

ULTRA 2/2010